

DIN MINUNILE
SFÂNTULUI
PANTELIMON

-pomenit pe 27 iulie -

**Aceste minuni și mărturii le-am preluat
din cartea:**

„Sfântul Mare Mucenic Pantelimon –
Doctorul doctorilor. Viața, minunile și
Acatistul”, Ed, Biserica Sfântul Nifon
2006

*Această broșură apare la inițiativa unor preoți ortodocși
pentru folosul duhovnicesc al credincioșilor. Pentru cei
ce doresc să ni le alăture în această misiune, ne pot
contacta la numărul de telefon 0745331247.*

Din minunile Sfântului Pantelimon

Spicuri din viața Sfântului Pantelimon

Sfântul Mare Mucenic Pantelimon s-a născut dintr-o mamă creștină și un tată păgân. Mama lui s-a numit Evvula, iar tatăl lui Evstorghius. El de tânăr a studiat temeinic știința medicinei. Sfântul Sfințit Ermolae l-a cunoscut și l-a făcut prieten, l-a învățat Creștina Credință, iar mai apoi l-a botezat. Sfântul Pantelimon apoi a vindecat minunat un orb, pe care și alți medici îl trataseră, dar zadarnic: Sfântul Pantelimon l-a vindecat pe acel om în Numele lui Hristos, apoi l-a botezat. Confrații medici, plini de invidie și de ură, l-au denunțat pe Pantelimon ca fiind creștin, și acesta a fost adus înaintea împăratului Maximian la

Din minunile Sfântului Pantelimon

judecată. Dar Sfântul Doctor a stat înaintea judecătorului celui pământesc cu trupul, însă înaintea Celui Ceresc cu sufletul. El a declarat cu libertate înaintea împăratului că este creștin, vindecându-l înaintea ochilor lui pe un paralytic care suferea de acea boală de ani mulți. Această minune i-a adus pe mulți păgâni la Credința în Hristos. Împăratul însă l-a supus pe Mucenic unor cumplite torturi. La Sfântul Pantelimon a venit de mai multe ori Însuși Domnul, și l-a vindecat pe mucenicul Său desăvârșit. Apoi au fost dați la chinuri Sfântul Sfințit Ermolae, împreună cu Ermip și Ermocrat. Osândit la moarte fiind, Sfântul Pantelimon a îngenuncheat la rugăciune. În acel moment călăul a izbit gâtul mucenicului cu sabia, dar sabia s-a îndoit, ca și când ar fi fost făcută din ceară. Călăul

Din minunile Sfântului Pantelimon

nu a putut să îl omoare pe Mucenicul lui Dumnezeu până ce acesta nu și-a săvârșit rugăciunea, și până ce însuși nu i-a dat voie călăului să îl ucidă. Sfintele moaște ale Sfântului Pantelimon sunt mari făcătoare de minuni. Sfântul Mare Mucenic Pantelimon a fost ucis sub un măslin, care îndată după uciderea lui a rodit minunat. Numele „Pantelimon” însemnează „multmilostiv”, „mult-îndurat”. Atotmilostivul Dumnezeu a primit sufletul dreptului Său și l-a proslăvit printre Sfinții Lui cei mari. Acest minunat mare mucenic a luat cu cinste mucenicia pentru Hristos fiind în tânăra lui vârstă, în douăzeci și șapte de zile ale lunii iulie, din anul 304. Sfântul Mare Mucenic Pantelimon este chemat în rugăciuni de către preoții Bisericii la Sfințirea Apei și la Taina Sfântului Maslu, împreună cu

Din minunile Sfântului Pantelimon

Sfântul Sfințit Mucenic Ermolae și cu ceilalți sfinți doctor fără de arginți și făcători de minuni.

Sfântul Nicolae Velimirovici

„Proloagele de la Ohrida – vol.II”

Ed. Egumenița, 2005, p.126

Minuni

În 1826, o fetiță de 12 ani, fiica unui funcționar turc, a suferit un șoc apoplectic în urma căruia i s-au strâmbat mâna și piciorul (mâna i s-a încovoiat către umăr, iar piciorul către spate). S-au folosit diferite procedee de la diverși doctori, dar nu s-a observat nici o îmbunătățire a stării fetiței. Într-o bună zi, doi creștini din Nicomidia - Sotiriu Panait și Dimitrie Aviarinos,

Din minunile Sfântului Pantelimon

venind la funcționar și văzând starea jalnică a fetiței, au aflat că nici unul din doctorii chemați nu au putut să dea nici un ajutor fetiței. Atunci ei au spus tatălui: „În eparhia noastră este un medic sfânt care tămăduiește toate bolile și face mari minuni; ai face bine să i te adresezi; poate că nu o să refuze să te ajute.” Aceste cuvinte au îmboldit pe turc să-i roage numaidecât și cu multă stăruință pe creștini să mijlocească pe lângă doctorul cel sfânt să-i tămăduiască fiica atât de iubită de el. Creștinii au încuviințat, ei înșiși ducând-o pe fetiță la mănăstire. Aici copila a stat vreme de o săptămână, timp în care un iereu (Vasilie din satul Ada-Bazar) a slujit un moleben și i-a citit rugăciuni fetiței; după ce au trecut cele șapte zile, el a stropit-o cu apă din fântâna

Din minunile Sfântului Pantelimon

sfântă și, prin mijlocirea minunată a sfântului Pantelimon, bolnava s-a tămăduit pe deplin. Când creștinii, care au dus-o, s-au întors cu fetița vindecată la tatăl ei, acesta nu mai știa cum să le arate recunoștința și de bucurie a făcut bogate danii la mănăstire.

În 1833, un eunuc mut al sultanului Mahmud a venit la biserica Sfântului Pantelimon. Nu se știe cât de mult timp s-a aflat acesta în stare de muțenie, stare care l-a mânat să vină acolo. Prin semne el a rugat să i se dea apă din fântâna sfântă. Eunucul a fost condus la nivelul inferior al lăcașului, unde se află mormântul Sfântului Pantelimon, iar acolo, scoțându-se apă din izvorul tămăduitor, i s-a dat să bea, iar eunucul a căpătat imediat darul vorbirii.

Din minunile Sfântului Pantelimon

În 1833 și 1834, turcii au fost în război cu Egiptul; o parte a armatei turcești sub comanda lui Emin-pașa, care se deplasa pentru întărirea corpului principal al armatei turcești, a sosit la Nicomidia în octombrie 1833 și a rămas pe loc până la primirea informațiilor privind destinația sa: un detașament al trupei și-a așezat tabăra pe pământul bisericii Sfântului mare mucenic Pantelimon, iar celălalt detașament mai departe, de cealaltă parte a bisericii. Multă vreme nu a venit nici o informație; trupele au continuat să aștepte; între timp, se apropia ziua prăznuirii Sfântului mare mucenic Pantelimon. În această situație părea că nici nu mai poate fi vorba de prăznuirea așa cum se cuvine a acestei zile; însă Sfântul mucenic s-a

Din minunile Sfântului Pantelimon

îngrijit el singur să îndepărteze piedicile din calea prăznuirii și să curețe locurile ocupate de armata turcă. Cu zece zile înainte de sărbătorire, el i-a apărut pașei în vis și i-a grăit: „Ziua prăznuirii mele se apropie. Aici se va săvârși prăznuirea, de aceea ia-ți numaidecât trupele și pleacă de aici!” Când s-a trezit, pașa a socotit că acesta nu e decât un vis și nu a îndeplinit porunca; dar Sfântul Pantelimon i-a apărut din nou, în altă noapte, și i-a repetat: „Scoate-ți armata și pleacă de aici, de nu vei avea crunt de suferit!” Pașa nu a luat în seamă nici această înfricoșată poruncă a Sfântului mare mucenic Pantelimon. Între timp, între soldați s-a pornit o molimă, iar turcii au început să moară pe capete. Atunci sfântul Pantelimon i-a apărut pașei pentru a treia oară, de data aceasta nu în

Din minunile Sfântului Pantelimon

vis și nu noaptea, ci în miezul zilei și aievea: el mergea prin tabăra detașamentului turc, îmbrăcat în haine elinești, îndreptându-se spre cortul pașei. Turcii au sărit să-l prindă pe îndrăznețul străin, dar mâinile și picioarele celor care vroiau să sară la el rămâneau paralizate, așa că toți s-au oprit îngroziți. Intrând în cortul pașei, Sfântul Pantelimon i-a spus cu glas de tunet: „De ce nu pleci cu armata, când ți-am făcut cunoscut că vreau să săvârșesc praznicul! Drept pedeapsă pentru aceasta voi nimici oastea ta și pe tine.” Văzând în fața sa pe acela care-i apăruse de două ori în vis, pașa a căzut înspăimântat cu fața la pământ, iar Sfântul Pantelimon s-a făcut nevăzut. Atunci, convins de această apariție minunată și de moartea care intrase în trupe, pașa a dat

Din minunile Sfântului Pantelimon

ordin neîntârziat de plecare. Și - minune! - înainte de plecare s-au vindecat toți aceia care au încercat să-l prindă pe sfânt și au fost pedepsiți, iar pașa, deplasându-se la un ceas depărtare de biserica Sfântului Pantelimon, și-a așezat tabăra lângă cimitirul evreiesc, la locul numit Imboir. După aceasta creștinii au sărbătorit slobod praznicul Sfântului mare mucenic Pantelimon, mulțumind pentru ajutor, ocrotire și apărare. În tabără, însă, moartea printre turci s-a pornit din nou și a secerat atât de tare, încât din întreaga armată a pașei n-a mai rămas decât o treime. Creștinii socotesc că această pedeapsă a venit ca urmare a faptului că soldații turci au furat unele icoane bisericești din biserica Sfântului Pantelimon.

Din minunile Sfântului Pantelimon

În 1842, la Mănăstirea Sfântului Pantelimon a venit de la Constantinopol un armean papistaș [catolic, n.n.] împreună cu soția sa bolnavă. Amândoi auziseră multe despre minunile Sfântului tămăduitor. Soția armeanului era posedată de diavol. Femeia era însoțită de mama ei și de o servitoare, iar soțul a adus un pater papistaș pentru a face rugăciuni asupra bolnavei la mormântul marelui mucenic. Ei au mers la mănăstire și au cerut voie ca paterul să-și citească rugăciunile în biserică și n-au fost refuzați. Dar oricât a citit acel pater rugăciuni, oricât a stropit cu apă din fântâna sfântă pe bolnavă, orice altceva a făcut paterul papistaș, totul a fost fără de folos. Se afla pe atunci la mănăstire un preot ortodox, pe nume Grigorie, plin de

Din minunile Sfântului Pantelimon

simplicitate și credință. Uitându-se la strădaniile lor de tămăduire a bolnavei, conforme cu ritul lor, acesta a spus: „Degeaba vă trudiți, voind să o însănătoșiți prin mijlocirea rugăciunilor paterului vostru. Nu o să izbutiți nicidecum, Sfântul nu primește rugăciunile voastre. De v-ați fi rugat de un preot ortodox, eu cred că bolnava ar fi fost tămăduită demult de Sfântul mare mucenic Pantelimon.” Atunci toți au venit la el și au început să-l roage chiar pe el, iar preotul s-a învoit. După ce a slujit un moleben, el a poruncit s-o scalde pe bolnavă cu apă din fântâna cea sfântă. Când au început să-i scoată veșmintele din partea de sus a corpului, ea țipa, se cutremura toată și era furioasă pe oricine; însă când i-au turnat apă sfințită, s-a

Din minunile Sfântului Pantelimon

liniștit, s-a vindecat pe dată de suferința grea și a început să mulțumească Sfântului tămăduitor. După cele petrecute, soțul, mama și paterul papistaș nici nu mai doreau să plece din Nicomidia. Însă după un timp au fost nevoiți să se întoarcă la Constantinopol. Înainte de plecare, ei s-au oferit să trimită la catedrala din Nicomidia o placă din piatră pe care să fie inscripționată povestirea minunii petrecute, dar mitropolia a refuzat o asemenea propunere, iar papistașii au plecat. Însă, întrucât aceștia erau niște oameni de vază în societate, vestea minunii săvârșite s-a răspândit repede printre cei de aceeași credință cu ei, și de atunci papistașii au început să-l cinstească pe sfântul Pantelimon și mulți dintre ei au început să vină în Nicomidia.

Din minunile Sfântului Pantelimon

Soților Hristea și Elena din Nicomidia li s-a îmbolnăvit fiul Ioan în vârstă de șase ani: copilul a suferit vreme de patru ani, zăcând culcat în nemișcare, fără să aibă putere măcar să se întoarcă în pat; slăbise în așa hal că, în loc de un om viu, părea un schelet învelit în piele. Uitându-se la fiul ei în suferință, mama lui însăși suferea cu inima și nu-și afla liniștea, mai ales că fiul avea nevoie de o îngrijire foarte atentă și obositoare. Într-o bună zi, în 1847, ea l-a așezat pe o targa și l-a dus cu ajutorul celor apropiați la Mănăstirea Sfântului Pantelimon, iar acolo l-a lăsat sub racla marelui mucenic. „Sfinte Pantelimon - se ruga ea plângând în hohote - ori ia-mi fiul ori tămăduiește-!” Curând, mama care-l striga îndurerată pe sfânt, a fost auzită și

Din minunile Sfântului Pantelimon

mângâiată dincolo de orice așteptări: copilul s-a ridicat în picioare și a urcat scările de la raclă, absolut sănătos fiind, și a mers singur până acasă.

Tatăl recunoscător (un bulgar) a comandat două lumânări de ceară de înălțimea băiatului, iar când acestea au fost gata, le-a dat fiului său. Acesta le-a adus în biserica Sfântului Pantelimon și le-a pus el singur la racla marelui mucenic, tămăduitorul său.

Un negustor s-a chinuit tare și multă vreme cu picioarele, pe care s-au format niște abcese maligne îngrozitoare. Patru zile la rând bolnavul a avut niște dureri insuportabile și în tot acest timp țipa de durere. Și când și-a pierdut orice nădejde de însănătoșire, a primit pe neașteptate

Din minunile Sfântului Pantelimon

ajutor de la Sfântul mare mucenic Pantelimon. S-a întâmplat în felul următor: un călugăr, care îl vizita pe negustor și care era întotdeauna găzduit la acesta, se pregătea să meargă la Athos și a trecut pe la vechiul său binefăcător să-și ia rămas bun de la el. Aflând că acesta e aproape în pragul morții, monahul a rămas uimit și s-a întristat. Zguduit până în adâncul sufletului de suferințele bolnavului, el era gata să facă orice pentru a ușura starea binefăcătorului său. Și iată, crezând cu tărie în ocrotirea Sfântului Pantelimon, a prins să se roage înlăcrimat, cu stăruință pentru vindecarea bolnavului, zicând: „Sfinte plăcut lui Dumnezeu! Acest rob al lui Dumnezeu, bolnav de moarte, a făcut mult bine mie și sfântului tău locaș. Acum eu mă întorc sub oblăduirea ta la sfântul

Din minunile Sfântului Pantelimon

Munte și te rog fierbinte, Sfinte plăcut lui Dumnezeu, tămăduiește-l, căci tu ești în stare, Domnul dăruindu-ți harul Său, al tămăduirii prin lucrare minunată!” După ce a mai înălțat încă și alte câteva rugăciuni fierbinți la Sfântul mucenic, monahul s-a culcat. Și în aceste momente s-a săvârșit o neobișnuită și slăvită minune. Noaptea, în vis, bolnavul a văzut apropiindu-se de el un tânăr minunat, care a început să se îngrijească de picioarele sale și să le examineze cu atenție, asemenea unui doctor. După ce l-a cercetat atent, a spus: „Nu te teme! A venit să-ți lecuiască picioarele Sfântul mare mucenic Pantelimon!” Spunând acestea, tânărul a dispărut. Bolnavul însă s-a trezit imediat și s-a simțit absolut sănătos. Îndată a mers să-l trezească pe călugăr: „De ce dormi atâta?

Din minunile Sfântului Pantelimon

Scoală și te bucură cu mine!” Călugărul s-a bucurat foarte mult când binefăcătorul său i-a povestit toate cele întâmplate. Nu și-a putut reține lacrimile și a mulțumit numaidecât Sfântului mare mucenic Pantelimon.

* * *

Un alt monah a fost și el martorul unei preafrumoase minuni săvârșite de Sfântul mare mucenic Pantelimon după rugăciunile fierbinți și stăruitoare care i-au fost adresate. Leonid, copilul în vârstă de 3 ani al negustorului Ostrouhov, a căzut greu bolnav, în așa măsură încât toți ai casei erau disperați în privința însănătoșirii lui. Zdrobiți de durere, părinții așteptau din clipă în clipă moartea copilului. În acest timp i-a vizitat monahul unei mănăstiri având hramul Sfântului Pantelimon.

Din minunile Sfântului Pantelimon

Monahul, aflând despre nefericirea întâmplată în casa lor, le-a propus să le aducă o icoană a Sfântului Pantelimon, pe care o avea el, zicând că Sfântul mare mucenic le va vindeca fiul, după cum a vindecat și pe mulți alții aflați în neputință. Părinții copilașului au primit cu recunoștință această propunere și au făgăduit cu mâna pe inimă că, dacă plăcutul lui Dumnezeu Pantelimon le va vindeca fiul, ei vor înzestra biserica mănăstirii Russikon de la Athos cu icoanele celor douăsprezece mari praznice, icoane de care sfânta mănăstire avea nevoie. Când a adus icoana sfântului, monahul a spălat cu apă chipul mucenicului; după aceea a dat această apă pentru a fi băută de bolnav. Curând după aceea copilul s-a liniștit și a adormit, în

Din minunile Sfântului Pantelimon

timp ce până atunci nu reușea să pună
geană pe geană nici zi, nici noapte.
Trezindu-se a doua zi, copilul era sănătos.
Bucuroși la culme, părinții s-au grăbit să-și
țină făgăduiala.

10.06.2006

În numele Tatălui și al Fiului și al
Sfântului Duh acum și pururea și în vecii
vecilor. Amin.

Minunate sunt lucrurile Tale, Doamne,
și ale sfinților Tăi!

Vreau să vă povestesc despre o minune
pe care a săvârșit-o Domnul asupra mea
prin mijlocirea marelui Său mucenic
Pantelimon.

În 1927, eram o fetiță de trei ani și
aveam difterie într-o formă severă. Eram
internată la spital împreună cu mama.

Din minunile Sfântului Pantelimon

Medicii au spus că nu voi suporta această maladie și au prevenit-o să se pregătească de înmormântare. Mi-au cusut o rochiță pentru înmormântare și mi-au adus-o la spital. Mama mea era foarte credincioasă și se ruga neobosit la Dumnezeu pentru salvarea mea. Crezând cu tărie în marele mucenic Pantelimon, ea purta cu sine icoana lui și se ruga cu stăruință să mă salveze. În acea noapte mi s-a făcut rău de tot. Agitată, mama aștepta moartea mea. Nu mai respiram, unghiile mi se albăstriseră. Mama mi-a umezit buzele cu apă sfințită, mi-a pus pe piept iconița mucenicului Pantelimon și s-a rugat tot timpul la el. Eu am amuțit. Mama a crezut că am murit, dar deodată a auzit un șopot. Eu am chemat-o și i-am șoptit: „Mamă, unde-i doctorul acela cu hăinuțe

Din minunile Sfântului Pantelimon

frumoase, care mi-a uns gâtul, cheamă-l". În salon nu era nimeni, iar mama a înțeles că era vorba de marele mucenic Pantelimon și i-a mulțumit fierbinte pentru minunata lui tămăduire. Mi-a revenit respirația, obrajii și-au recăpătat culoarea roz și am revenit la viață. Mare a fost uluirea doctorului, când m-a văzut dimineața șezând în pat, și a zis: „E un caz nemaîntâlnit de însănătoșire”.

Mama mi-a repetat mereu aceste lucruri pentru ca eu să le țin minte și să mă rog la Sfântul mare mucenic și tămăduitor Pantelimon. Și, iată, acum, după 70 de ani, Domnul m-a învrednicit să mă închin la sfântul cap al marelui mucenic Pantelimon și să-i aduc mulțumiri pentru că m-a tămăduit. Slavă ție, Sfinte mare mucenice Pantelimoane, pentru minunata tămăduire

Din minunile Sfântului Pantelimon

pe care mi-ai dăruit-o. Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu și toți sfinții, miluiți-ne pre noi, cei ce nădăjduim întru voi.

Loghinova Nina Alexeevna

Alioșa Liubțev, născut în 1992, nu a vorbit de la naștere și de asemeni s-a oprit din creștere. După ce s-a închinat la moaște, evoluția mintală a devenit normală, ba în anumite privințe îi depășește pe cei de o vârstă cu el. Toate acestea s-au petrecut datorită ajutorului primit de la Sfântul mare mucenic Pantelimon.

Din 1994 până în 1998 am suferit de dureri la stomac și de arsuri la esofag. Medicii nu au găsit nimic. Am scăpat de

Din minunile Sfântului Pantelimon

dureri datorită ajutorului Sfântului marelui mucenic Pantelimon.

Liubțeva Olga

Kuzmiceva Serafima Alexeevna, născută în 1916, în 1995, după o boală de lungă durată, a început să zacă, nici măcar nu putea să șadă, pe picior i s-au deschis niște ulcerații trofice. Doctorii au spus că boala este incurabilă, iar cu timpul poate evolua înspre cangrenă. După ce i s-a uns piciorul cu ulei de la moaștele Sfântului Pantelimon, ulcerațiile au dispărut fără urmă. De asemenea am scăpat și de problemele la creier, adică gândirea mi s-a limpezit cu totul, fiindcă cu jumătate de an în urmă nu recunoșteam pe nimeni. Am început să șed în pat. Aducem mulțumiri

Din minunile Sfântului Pantelimon

Sfântului tămăduitor Pantelimon.

Rudele femeii însănătoșite

Am suferit mulți ani de sindromul epileptic, de mari dureri de cap cu pierderea cunoștinței. După rugăciunile aduse plăcutului lui Dumnezeu și multmilostivului tămăduitor Pantelimon și după mărturisirea păcatelor mele, am simțit o puternică ameliorare a bolii.

Cekova Iulia, Elektrostal

Acum peste douăzeci de ani mi-a înghețat un picior și mi-a degerat celălalt, și de atunci tot le-am simțit înghețate. Și iarna și vara dormeam cu ciorapi de lână. În toți acești ani m-am tratat în fel și chip: și acasă, și la spital. În ultima vreme, pe timpul nopții, am început să am cârcei la

Din minunile Sfântului Pantelimon

picioare, aveam dureri groaznice. De curând am căpătat cartea cu „Viața, suferințele și minunile Sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon” cuprinzând și imaginea Sfântului pătimitor. Citind cartea, am cerut în gând plăcutului lui Dumnezeu să mă tămăduiască de boală.

Într-o noapte am avut spasme teribile la picior și atunci, disperată, am rostit rugăciunea lui Iisus. Încetîșor durerea a dat înapoi. Dimineața, eu, mult păcătoasa, m-am adresat minunatului doctor și tămăduitor Pantelimon, m-am rugat cu râvnă în fața icoanei lui, am citit acatistul sfântului pătimitor și am uns cu ulei din candelă nu numai picioarele, ci și toate locurile bolnave. Am așezat la căpătâi icoana mucenicului din carte, iar cartea am

Din minunile Sfântului Pantelimon

pus-o sub pernă. Și... minune! Picioarele pur și simplu nu mai voiau să stea în ciorapi; i-am scos cu teamă, dar toată noaptea am dormit liniștită. Noaptea am simțit o mireasmă de nedescris, și țin bine minte cum am inspirat profund de câteva ori. A treia noapte am făcut același lucru și iar s-a simțit o mireasmă, dar cu totul alta.

Acum picioarele nu-mi mai produc neplăceri, dorm fără ciorapi, iar locurile bolnave pe care le-am uns cu ulei nu mă mai dor nici ele. Eu cred, și cred cu tărie: deși sunt o mare păcătoasă, am fost vindecată prin mila lui Dumnezeu, a Preacuratei Sale Maici, și prin puterea tămăduitoare a Sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon.

Seriapina Galina Alexandrovna, Astrahan

Din minunile Sfântului Pantelimon

* * *

Pe 9 august 1998, mă găseam în catedrala Sfinților mucenici Adrian și Natalia. Se ținea slujba sfântului mare mucenic Pantelimon. Eu am stat lângă icoana lui și m-am închinat la părticica din moaștele sale. Seara am fost dus de acasă cu salvarea, având o durere acută în zona sternului. Spre dimineață mi-au trecut toate durerile, iar la plecare doctorii au spus: „Nu ai nimic, mergi acasă.” Nu mi-a venit să cred, mai ales că am formație medicală. A rămas să fiu examinat ambulatoriu. Pe 12 august mi s-a explicat că mi-a ieșit o piatră din vezica biliară și mi s-a pus diagnosticul: ulceratie a stomacului în fază acută, inflamare a esofagului și gastrită. De spaimă, în aceeași zi m-am lăsat de fumat și de atunci n-am

Din minunile Sfântului Pantelimon

mai tușit. Am început să mă rog la Sfântul mare mucenic Pantelimon și i-am spus duhovnicului meu, părintele Nicolai, ce s-a întâmplat. Acesta s-a rugat și el. Aveam bani numai pentru cincisprezece zile de tratament, deși era nevoie de opt săptămâni. Am fost examinat din nou pe 11 septembrie. Nu s-au mai descoperit nici ulcerații, nici inflamații ale esofagului. Acum nu fumez, nu am tuse (deși înainte, la serviciu, mulți ani la rând, ieșeam afară de câte trei ori ca să tușesc) și am și uitat că fumam cândva. Slavă lui Dumnezeu!

Iuri, Moscova

La mijlocul lunii lui februarie 1994, am început să fac puroi la degetul mare de la piciorul drept. În același timp aveam

Din minunile Sfântului Pantelimon

pneumonie și mi se făceau antibiotice, dar acestea nu aveau efect asupra degetului cu puroi, care se umflase și mai tare. Nici un tratament încercat de medici nu a folosit la nimic nici unguentele speciale, nici băile antiseptice, nici altele. Toate acestea, în cel mai bun caz, doar rețineau puroiul, dar la cea mai mică apăsare pe deget buba se spărgea. Și pentru că de un an și jumătate aveam diabet zaharat în formă severă, medicii se temeau de cangrenă și au propus să mă opereze. Iar când mi s-a inflammat și alt deget de la același picior, atunci aproape că am acceptat operația. Cu toate acestea, în vara lui 1994 și în cea a lui 1995, am fost la mănăstirea Uspenski de la Odessa, iar ulcerațiile aproape că au trecut cu totul. Atunci am refuzat să mă operez. Iarna pneumonia mi-a revenit și nimeni nu

Din minunile Sfântului Pantelimon

putea înțelege ce se petrece totuși cu degetele. Chirurgii insistau că ameliorările din timpul verii sunt o întâmplare, de la apa mării, ș.a.m.d., și cereau să mă "taie", dar familia mea și eu însumi nu am fost de acord. Când în 1996, au fost aduse la Moscova moaștele Sfântului mare mucenic Pantelimon, voiam foarte mult să mă închin la ele, deși socoteam că nu voi putea să stau în picioare la rând vreme de mai multe ore. Totuși, Dumnezeu m-a ajutat să mă pot închina la sfintele moaște. După aceasta pur și simplu am uitat de inflamații, iar când mi-am amintit și m-am uitat, am văzut că una din ele trecuse deja, iar cea mai gravă abia se mai vedea. Curând după aceea a dispărut definitiv. Astfel, la rugăciunile Sfântului și marelui mucenic Pantelimon, Domnul mi-a dăruit

Din minunile Sfântului Pantelimon

sănătatea, pe care medicii nu puteau să mi-o dea.

Lebedev Dimitri Iurevici, Moscova

* * *

La începutul lui decembrie 1997, am avut o puternică criza cardiacă. Cardiograma a arătat modificări difuze ale miocardului. Tratamentul nu a ameliorat aceste modificări, iar medicul m-a informat că așa va rămâne pentru totdeauna. În aprilie anul următor, băiatul meu mi-a adus cartea „Viața, suferințele și minunile Sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon”, acatistul și o iconiță cu chipul său. M-am apucat imediat să citesc și am rămas uimit de minunile tămăduirii, cugetând la faptul că poate se va petrece și cu mine o asemenea minune. Cerând cu stăruință acest har de la tămăduitorul

Din minunile Sfântului Pantelimon

Pantelimon, l-am primit: îndată am simțit o îmbunătățire și am putut să mă descurc fără nitroglicerină și validol. Spre uimirea medicului, cardiogramele au arătat că nu mai există modificări ale miocardului.

Eu socot că tămăduirea s-a petrecut prin milostivirea lui Dumnezeu datorită Sfântului plăcut lui Dumnezeu și tămăduitorului Pantelimon. Aduc mulțumiri sfântului mare mucenic pentru vindecarea bolii.

*Goliatina N.N., Komsomolsk, regiunea
Ivanovo*

Iubite întru Domnul părinte egumen Nikon, Vă scrie roaba lui Dumnezeu Zinaida. Vreau să vă înștiințez despre minunatele tămăduiri pe care mi le-a dăruit Dumnezeu prin mijlocirea Sfântului

Din minunile Sfântului Pantelimon

Său marele mucenic Pantelimon. Anul trecut am fost în interes de serviciu la Moscova. Am trecut și pe la biserica sfinției voastre unde am cerut ulei din candela de la moaștele Sfântului mare mucenic Pantelimon. Și iată că, în toamna lui 1997, am început să am dureri la piept. Medicul ginecolog mi-a pus diagnosticul de mastopatie și intenționa să mă trimită la analize la secția de oncologie. Într-o stare de spirit apăsătoare, am venit acasă și mi-am adus aminte de uleiul de la moaște și mi-am uns pieptul cu el, spunând o rugăciune. Am făcut același lucru și în următoarele 2-3 zile. Durerea a trecut, iar nodulii s-au resorbit, însă, cum sunt o persoană disciplinată, am zis să merg și la clinică. Doctorul m-a cercetat îndelung, după care a întrebat: „Dar de ce-ați venit la

Din minunile Sfântului Pantelimon

mine? Eu nu găsesc nimic bolnav la dumneavoastră”. Am cunoscut o bucurie fără margini. Apoi nu am mai trecut pe la alți doctori și mă simțeam perfect sănătoasă.

Apoi, pentru păcatele mele, Domnul mi-a trimis în februarie 1998 o durere similară. Dar de data asta n-am mai stat pe gânduri: imediat ce am simțit durerea la piept, o umflătură și nodului, în aceeași seară am apelat la rugăciune și la „tratamentul” verificat: uleiul mucenicului Pantelimon, iar dimineață nu mai aveam dureri! Astfel, cu adevărat în chip minunat, Domnul este proslăvit întru sfinții Săi! Vă rog mult să înștiințați despre aceste tămăduiri minunate pe cei de la mănăstirea rusă a Sfântului Pantelimon de la Muntele Athos, să slujiți un acatist de mulțumire Sfântului

Din minunile Sfântului Pantelimon

mare mucenic și tămăduitor Pantelimon și să vă rugați pentru mine păcătoasa și neștiutoarea roabă a lui Dumnezeu Zinaida.

O fată tânără s-a dus să se opereze la spitalul din Simferopol. Starea ei era foarte gravă, iar operația era grea și riscantă. Doctorița care urma să o opereze a chemat-o pe mama pacientei și i-a spus:

-Operația e foarte grea și riscantă. Nu pot să vă garantez nimic. Nu știu dacă fiica dumneavoastră va scăpa cu viață.

Nu exista însă altă opțiune. Tânăra a fost dusă în sala de operații. Pe tot parcursul intervenției chirurgicale mama ei a stat în curtea spitalului și s-a rugat cu lacrimi în ochi Sfântului Luca și Sfântului Pantelimon să îi ajute fiica. La un moment

Din minunile Sfântului Pantelimon

dat în fața ochilor acelei mamei s-a întâmplat ceva uimitor: peretele spitalului a devenit transparent ca un geam. Se vedea sala de operații. Pe masa de operație era fiica ei și în jurul ei, doctorița împreună cu echipa ei. Lângă doctoriță stătea asistenta care îi dădea instrumentele chirurgicale.

Și ce era mai minunat: lângă doctoriță i-a văzut și pe cei doi sfinți doctori la care ea se rugase. În stânga stătea în picioare Sfântul Pantelimon, cu o lumânare mare aprinsă. În dreapta stătea Sfântul Luca, iar el lua din când în când instrumentele chirurgicale de la asistentă și i le dădea doctoriței!

Mama fetei era din ce în ce mai uimită. Simțea că rugăciunea ei fusese ascultată. Când s-a terminat operația, doctorița a ieșit bucuroasă, a chemat-o pe mama fetei și i-a

Din minunile Sfântului Pantelimon

spus:

-A mers foarte bine, incredibil de bine!

Atunci mama i-a povestit minunea pe care o trăise. Doctorița a rămas mută de uimire. Și-a făcut cruce și a mărturisit:

-Acum înțeleg! Cât timp am operat și voiam la un moment dat vreun instrument chirurgical, nu apucam să i-l cer asistentei, că îl și aveam în mâini.

Pr. G. D., Simferopol, Crimeea